

„ I videl a uveril...že mal vstať z mŕtvych!“ / Prečítaj v Biblii všetkých 10 veršov/

Veľkonočné evanjeliá rozprávaj nám o prvých svedkoch vzkriesenia Pánovho, najmä o veľkonočných ženách, ktoré v to ráno ponáhľali sa k hrobu Ježišovmu. Ale tých svedkov bolo ďaleko viac. Apoštol Pavel v liste Korintským vypočítava všetkých svedkov vzkriesenia Pánovho, spomínajúc i päťsto veriacich a menujúc naposledy i seba, keď sa mu zjavil Pán cestou do Damašku...

Podme aj my s nimi dnes k otvorenému hrobu Pánovmu, aby sme si „nabierali“ niekoľko veľkonočných dojmov a utvrdili svoju mdlú vieru i ochladenú lásku. Podľa svedectva evanjeliá Jánovho vo veľkonočné ráno, a to na svitaní, „včasráno“ – traja ľudia zastali nad otvoreným a prázdny hrobom... Všetci traja boli z bezprostrednej blízkosti Ježišovej: dvaja učeníci a tretia Mária. Všetci traja Ho dobre poznali a milovali. – Keď išli k hrobu, nebolo medzi nimi rozdielu. Boli jedno v smútku, strachu i bezradnosti... Pohľad na otvorený hrob ich však celkom rozdelil. Pozrime sa na nich a zdieľajme s nimi ich veľkonočné dojmy! – Tí traja boli: Mária, Peter a Ján...

MÁRIIN prvý dojem je hlboký smútok. „...prišla ku hrobu a videla kameň odvalený od hrobu. I bežala... a hovorila: Vzali Pána z hrobu a nevieme, kam Ho položili“. Mária je ešte vždy pod dojomom prežitých udalostí. Jej Pán umrel na kríži a narýchlo Ho pochovali. V srdci nosí čerstvú pamiatku drahého mŕtveho... Spomienka a smútok posielajú ju včasráno k hrobu. Pripravuje sa na pomazanie mŕtveho tela, aby Mu tak preukázala poslednú poctu a navždy pochovala, čo jej bolo tak milé a drahé.

Nemyslí na to, že tento deň nie je a nebude ukončením slávnej cesty života Pánovho, ale n o v ý, ešte slávnejší p o č i a t o k. Nie víťazstvo smrti nad životom, ale života nad smrťou... Natoľko je zaujatá svojim smútkom, že pohľad na otvorený hrob ju skôr predesí, ako utíši. Veď zmiznutie Ježišovo pripravilo ju o poslednú možnosť preukázať Mu svoju starostlivosť a lásku, ku ktorej nemala azda dost času za Jeho krátkeho života. Cíti sa olúpená, ako komu zobrali ešte aj mŕtve telo, alebo ako kto je pochovaný v ďalekej neznámej cudzine. – Stav Máriinej duše mohli by sme snád najlepšie vyjadriť slovami básnika A. Musseta: „Len jed na duša odišla, a prázdny je svet“.

Iné dojmy má už PETER, tento vždy horlivý a spontánny učeník... Neuspokojuje sa pohľadom na otvorený hrob, ale „vstúpil do hrobu a videl tam plachty ležať, ale šatka...bola osobitne zvinutá na inom mieste“. – Peter vchádza do hrobu a pozorne skúma všetko. Vidí plachtu, do ktorej zavinuli mŕtve telo i šatku, ktorú mal na hlave... Chová sa ako nejaký vyšetrojúci sudca, ktorý do zamotanej a nejasnej situácie chce vniesť trochu svetla. Hľadá vysvetlenie rozumu na to, čo sa stalo, - ale ani on nenachádza... Evanjelista Lukáš k tomu poznamenáva, že „odišiel a divil sa tomu, čo sa stalo“. / Lukáš 24, 12/ - Ako sa ponáhľal k hro-

bu, plný zvedavosti, tak teraz odchádza zamyslený a udivený... Sú to skúmané, hĺbavé povahy, ktoré na všetko hľadajú rozumové vysvetlenie. Aj to je potrebné, aby sme si veci aj rozumom overili... No tu zostávame pri faktoch a končíme – ako v tomto prípade – údivom alebo skepsou.

JÁN, hoci zo všetkých troch najmladší, má najhlbší dojem a vidí ďaleko viac, ako tí dvaja...“Vtedy vošiel aj ten druhý učeník... i videl a uveril, - ešte totiž neznali Písmo, že mal vstať z mŕtvych“. – Ján zabúda na bolesť a smútok a dostáva sa ďalej, než k údivu. On vidí aj zrakom duše a – verí... Verí, že otvorený hrob nie je dielom ľudskej zloby, krádeže, alebo slepej náhody, ale mocným Božím skutkom. A že Ježiš nebol len Majstrom, u ktorého nôh bolo tak dobre sedávať, nielen Prorokom, ktorý za svoju vec umrel hrdinskou smrťou na kríži, ale Vykupiteľom, ktorý zvíťazil nad hriechom, smrťou a peklom... A s vychádzajúcim nedeľným slnkom vychádza mu slnko večnej nedele a spasenia...

Aký dojem si odnesieme my od veľkonočného hrobu?... Budeme len smútiť a plakať, zachovávajúc krásnu pamiatku, tradíciu? Alebo hľadať a skúmať, zmieňať sa v pochybnostiach? A či veriť s Jánom, že Pán vstal z mŕtvych, tešiť sa životu a budovať nový, krajší a radostnejší svet? – Veľká noc vedie i nás k otvorenému hrobu Pánovmu a k hrobom našich drahých, aby sme nielen smútili a plakali, nielen dumali a sa divili, ale aby sme s Jánom verili a oslavovali radosť života...Amen

Modlitba: Vzkriesený Pane náš, Teba dnes v toto veľkonočné ráno vzývame a vrúcny srdcom oslavujeme za Tvoje vzkriesenie, ktoré otvorilo brány aj našich hrobov a uisťuje nás o Tvojej veľkosti a nesmiernej láske k nám. Úprimne Ti vyznávame, že mnohokrát sme veľmi slabí vo svojej viere. Vzbudzuj v nás túžbu po Tvojom slove. Daruj nám dostatok síl a schopností, aby sme Ťa už tu na zemi vedeli oslavovať. Tebe, vzkriesený Pane náš, nech znie z našich srdc večne Haleliuja! Amen ... Otče náš...

Odporúčané piesne: 600, 150, 145, 144...